

عنوان مقاله:

تطبیق و تاویل از منظر مکتب تفکیک

محل انتشار:

دانشنامه علوم قرآن و حدیث، دوره 5، شماره 9 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

محمد بیابانی اسکویی - پژوهشگر و مدرس حوزه ی علمیه ی قم

خلاصه مقاله:

مدعای تفکیکیان آن است که تاویل قرآن به هر معنایی که بوده باشد، اختصاص به خداوند متعال دارد و حتی پیامبر(ص) و اهل بیت (ع) هم به تعلیم خداوند متعال از تاویل قرآن اعم از معانی باطنی با مراد واقعی غیرظاهری اطلاع پیدا می کنند و راسخان در علم به معنای کسانی که در علمشان اختلافی نباشد اختصاص به اهل بیت (ع) دارد و این بدان جهت است که آنان علمشان را از خداوند متعال اخذ کرده اند. در این مقاله با ارائه ی معنای لغوی تاویل و موارد استعمال آن در آیات قرآنی و روایات معصومان (ع) به صورت روشن و واضح اثبات خواهیم کرد که تاویل های فلسفی و عرفانی و نیز تاویل های روشنفکری از آیات قرآن و متون دینی نه تنها از ناحی هی معصومان (ع) مورد نهی اکید قرار گرفته است بلکه چنین امری در نظر هر عاقل منصفی باطل است و به هیچ وجه قابل اسناد به معارف دینی نمی باشد.

کلمات کلیدی:

مکتب تفکیک، تاویل، تفسیر، راسخان در علم، تاویل فلسفی، تاویل عرفانی، روشنفکری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1502343>

